

[Hagen Hagensen]

altså en enhedsskat. Det er kun en station på vejen, for det er jo sagt, og det står i bemærkningerne til lovforslagene, at det er en justering uden vidtgående ændringer.

Når dette er sagt, vil jeg gerne sige, at Københavns kommune for mig at se har behov for, at der sker nogle ændringer. Det er der ikke spor tvivl om. Københavns kommune er en centerkommune, som har ganske særlige opgaver, der skal varetages, men det er Københavns kommune ikke alene om. Det findes flere steder i landet, ikke mindst i hovedstadsområdet. Københavns kommune er ikke ene om den skæve aldersfordeling med de øgede byrder, som det giver på de sociale udgifter. Der kan den by, jeg kommer fra, Frederiksberg, fuldt ud tale med. Det fremgår også klart af den redegørelse, der er kommet, københavnerredegørelsen, som peger på de parallelle forhold på Frederiksberg.

Men Frederiksberg hører til dem, der, for at tale med H. C. Andersen, er aparte og derfor skal karnøfles – ikke af København, men af regeringen med de forslag, der her er lagt frem. Københavns kommune får 264,5 mill. kr., svarende til 1,45 skattepoint. Frederiksberg, der har omtrent de samme problemer som København, får 1,4 mill. kr. eller 0,03 skattepoint. Så kan man se, hvordan forskellen er.

Der er også andre kommuner i hovedstadsområdet, der kan have problemer, der ligner Københavns. Men en række kommuner i hovedstadsområdet – ejendommeligt nok mest de borgerligt ledede eller de konservative kommuner i hovedstadsområdet – skal bære stærkt forøgede byrder, hvis disse forslag kommer igennem.

Hovedstadsudligningen virker ikke rimelig og burde behandles helt anderledes, end forslaget herom er udtryk for. Man siger nok, at lovkomplekset er en helhed. Det kan man måske sige det er, men som man behandler hovedstadsudligningen, så er det noget, der ikke vedrører hele landet; det burde derfor tages op til overvejelse og til drøftelse. Man må huske på, hovedstadsudligningen har en helt anden baggrund end den øvrige udligning. Betragtningen »én by – én kommune« gælder ikke for hovedstadsområdet, og den udligningsordning, der blev skabt for hovedstadsområdet, blev indrettet efter disse særlige forhold. Derfor var der grund til at for-

vente, at dette ganske særlige for hovedstadsudligningens vedkommende af ministeren havde været drøftet med hovedstadsrådet og med de fem amtskommuner, der kan komme ind i billedet, og for resten også med de kommuner ude omkring i området, som kommer til at bære øgede byrder. Som forslagene her foreligger, er de udtryk for, at det politisk er bestemt, at man vil lade dele af hovedstadsregionen yde et betydeligt særtilskud, som i dette tilfælde gives til København. Jeg har sagt, at København har behov for at få særtilskud, men der er også andre måder at gøre dette på, og der er også andre kommuner end København, der har et naturligt behov herfor. Derfor kunne der være grund til, at lovforslaget om ændring af hovedstadsudligningen i hvert fald burde stilles i bero med henblik på nærmere drøftelser mellem alle dem, det kommer til at gå ud over. Det er fuldstændig uden betydning for den øvrige udligning ude over landet og påvirker derfor ikke de øvrige lovforslag.

Det er jo digre værker, man skal igennem, hvis man skal finde ud af, hvad alt det her faktisk drejer sig om. Når man prøver på at se på alt det, de fine beregninger, der er lavet, og vægtene, der er gået ind i det, hvor fint afvejet det hele er, så undrer man sig over, at man ved en enkelt disposition i en kommune – hr. Thorndahl har for en enkelt kommunes vedkommende påvist dette – bare kan ændre forholdet mellem det, man tager i skat af indkomst, og det, man tager i skat af grundværdierne. Ændrer man på det, så falder korthuset sammen, og de store værker er ikke det papir værd, der er brugt til dem. Det er ejendommeligt.

Derfor er der grund til at sige, at dette bør ikke jaskes igennem, men gøres til genstand for en seriøs overvejelse og drøftelse med dem, det kommer til at gå ud over. Det har ministeren så sandelig forsømt.

Jeg vil gerne spørge i den forbindelse, når jeg taler om, at korthuset kan falde sammen ved, at man kan øge sin jordbeskatning: er det venstres mening, at jordbeskatningen i dette land skal øges? For det er jo det, der kan blive tilfældet med det, der sker her. Det var dog meget rart at få at vide.

Til slut har jeg blot en enkelt bemærkning til min bysfælle, som ikke har fundet det ulejligheden værd at være her i dag, hr. Albertsen. Han indtager en fremtrædende plads